

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 80 0 P 100271 21 Rev
Banjaluka, 23.03.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Tanje Bundalo, kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice - protivtužene I.R. iz B., sada na adresi u Š., koju zastupa punomoćnik D.Ž., advokat iz B., protiv tuženog - protivtužioca I.B. sina I. iz B., sada na adresi u Š., koga zastupa punomoćnik M.B., advokat iz B., radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužiteljice - protivtužene, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 100271 21 Gž od 17.05.2021. godine, na sjednici održanoj dana 23.03.2022. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Zahtjev tuženog - protivtužioca za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 100271 20 P 2 od 28.09.2020. godine djelimično je usvojen protivtužbeni zahtjev I.B., te je utvrđeno da je novac koji se nalazi kod tužiteljice - protivtužene I.R. u iznosu od 110.300,00 CHF njihova zajednička imovina stečena u braku, pa je tužiteljica - protivtužena I.R. dužna priznati i trpjeti da se izvrši dioba navedenog iznosa novca na jednake djelove, tako što će tuženom -protivtužiocu I.B. pripasti 1/2 navedenog iznosa novca i obavezana tužiteljica -protivtužena da 1/2 navedenog iznosa novca vrati tuženom - protivtužiocu I.B. i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 5.265,00 KM, u roku od 30 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Preko dosuđenog iznosa tužbeni zahtjev je odbijen.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 100271 21 Gž od 17.05.2021. godine, žalba tužiteljice i žalba tuženog su odbijene i prvostepena presuda potvrđena.

Odbijeni su zahtjevi tuželjice - protivtužene i tuženog - protivtužioca za naknadu troškova žalbenog postupka.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužiteljica - protivtužena, iz razloga povrede odredaba parničnog postupka, s prijedlogom da se revizija usvoji i pobijana presuda preinači.

U odgovoru na reviziju tuženi - protivtužilac predlaže da se revizija odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je protivtužbeni zahtjev tuženog - protivtužioca da se utvrdi da je novac koji se nalazi kod tužiteljice - protivtužene I.R. u iznosu od 210.300,00 CHF njihova zajednička imovina stečena u braku, da je tužiteljica - protivtužena I.R. dužna priznati i trpjeti da se izvrši dioba navedenog iznosa novca na jednake djelove, tako što će tuženom - protivtužiocu I.B. pripasti 1/2 navedenog iznosa novca i da se obaveže tužiteljica - protivtužena da 1/2 navedenog iznosa novca vrati tuženom - protivtužiocu I.B.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je utvrdio da su parnične stranke zaključile brak 1983. godine; da je tuženom - protivtužiocu u toku trajanja braka iznos od 210.300,00 CHF su isplaćen kao posljedica štetnog događaja koji se dogodio 11.10.1992. godine u Š.; da iz iskaza tuženog proizlazi da je tuženi tužiteljici u toku trajanja braka, 2002. godine, od dobijenih sredstava dao novac u iznosu od 100.000,00 CHF da je finansijski obezbjedi, radi njene sigurnosti; da su se razveli 2016. godine; da je tužiteljica - protivtužena sa računa tuženog - protivtužioca podigla iznos od 110.300,00 CHF.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud nalazi da sredstva kao koja je tuženi dobio po osnovu naknade pretrpljene štete u iznosu od 210.300,00 CHF čine posebnu imovinu tuženog - protivtužioca, jer nisu rezultat rada bračnih supružnika, da je tuženi tužiteljici - protivtuženoj iznos od 100.000,00 CHF poklonio jer i sam navodi da je dao taj iznos da je finansijski obezbjedi, što znači da je imao volju i namjeru da joj pokloni taj novac, ali kako tuženi - protivtužilac u protivtužbenom zahtjevu traži da se utvrdi da je to zajednička imovina, prvostepeni sud je ne izlazeći iz okvira postavljenog tužbenog zahtjeva djelimično usvojio protivtužbeni zahtjev za iznos od 110.300,00 CHF, a u preostalom dijelu tužbeni zahtjev je odbijen pozivom na odredbu člana 270. stav 1. i 5. i člana 272. stav 1. Porodičnog zakona („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 54/02, 41/08 i 63/14 – u daljem tekstu PZ).

Drugostepeni sud je žalbu tužiteljice i žalbu tuženog odbio i prvostepenu presudu potvrdio temeljem odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP).

Pobijana odluka je pravilna i revizijom se ne dovodi u pitanje.

Revizijom tužiteljica – protivtužena ukazuje da je brak parničnih stranaka razveden u Š. i da je tom presudom na strani 3. riješeno i pitanje imovine, pa i novca koji je predmet protivtužbenog zahtjeva, te navodi da se radi o presuđenoj stvari, ali da drugostepeni sud tom prigovoru nije dao značaj, u čemu se iscrpljuju prigovori revizije.

Da bi se smatralo da je stvar pravosnažno presuđena potrebno je postojanje identiteta stranaka (u istoj ili obrnutoj ulozi), identiteta zahtjeva i identiteta činjeničnog stanja. Da bi se radilo o istovjetnosti zahtjeva, potrebno je da su zahtjev o kome je pravosnažno odlučeno i zahtjev istaknut u novopokrenutoj parnici ne samo sadržajno isti, već je nužno da se temelje na identičnom činjeničnom osnovu. Pod osnovom se podrazumjeva onaj skup činjenica iz koga proističe tužbeni zahtjev.

Odredbom člana 196. stav 2. ZPP propisano je da sud u toku cijelog postupka po službenoj dužnosti pazi da li je stvar pravosnažno presuđena i ako utvrdi da je parnica pokrenuta o zahtjevu o kome je već pravosnažno odlučeno, u smislu odredbe člana 67. stav 1 tačka 4. ZPP, odbaciće tužbu.

Tuženi - protivtužilac je u odgovoru na tužbu tužiteljice (koja je kasnije povučena) naveo da je brak parničnih stranaka razveden presudom Općinskog suda u M.-B., u Š., broj od 10.05.2016. godine, koja presuda je priznata Rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 V 016685 1 7 V od 30.08.2017. godine, te je dostavio to rješenje.

Tužiteljica - protivtužena nije u odgovoru na protivtužbu isticala prigovor presuđene stvari. U podnesku od 09.08.2019. godine punomoćnik tužiteljice je obavjestio sud da tužiteljica povlači tužbu i da mu otkazuje punomoć, te naveo da tuženi nije dostavio presudu suda u Š. nego samo rješenje o priznanju te presude i istakao prigovor presuđene stvari.

U postupku u kome se raspravljalo po protivtužbi tužiteljica - protivtužena nije pristupala na ročišta, tako da se prvostepeni sud nije o istom ni izjašnjavao, te je tužiteljica - protivtužena taj prigovor iznijela u žalbi protiv prvostepene presude, uz koju nije dostavljena navedena presuda.

Pogrešno tužiteljica - protivtužena smatra da je trebalo zaključiti da se radi o presuđenoj stvari. Mada sud u toku cijelog postupka po službenoj dužnosti pazi da li je stvar pravosnažno presuđena on tu činjenicu mora utvrditi, što znači da je stranka koja se na nju poziva mora dokazati.

Tužiteljica - protivtužena, na kojoj je teret dokazivanja tvrdnji da je stvar pravosnažno presuđena, nije dostavila niti predlagala da se presuda suda u Š. izvede kao dokaz, pa se o sadržaju te presude, a time i o tome da li je istom, osim razvoda braka među strankama riješeno i pitanje imovine, ne može zaključiti.

O toj činjenici ne može se zaključiti ni iz rješenja Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 V 016685 1 7 V od 30.08.2017. godine (koje je kako je rečeno dostavio tuženi - protivtužilac i koje nije izvedeno kao dokaz), jer iz izreke istog proizlazi da se priznaje presuda Općinskog suda u M.-B., u Š., broj ... od 10.05.2016. godine kojom je brak parničnih stranaka razveden, ali ne i da je tom presudom eventualno podjeljena imovina supružnika, pa i sporni novac.

Prigovor presuđene stvari drugostepeni sud je ocijenio neosnovanim, navodeći da su takve tvrdnje suprotne stanju spisa, jer iz odluke suda u Š. ne proizilazi da je predmetni novac bio predmet raspravljanja pred sudom u Š., odnosno isti nije konkretno obuhvaćen tom sudskom odlukom, iako u spisu nema te presude suda u Š., već se nalazi samo rješenje Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 V 016685 1 7 V od 30.08.2017. godine kojim se priznaje presuda Općinskog suda u M.-B., u Š., broj ... od 10.05.2016. godine kojom je brak parničnih stranaka razveden.

Međutim, iz svih razloga koje je naprijed naveo ovaj sud, takvo obrazloženje drugostepenog suda ne može dovesti do drugačije odluke o prigovoru presuđene stvari koji ističe tužiteljica - protivtužena, jer ista tu činjenicu nije dokazala.

Iz navedenih razloga, odlučeno kao u izreci na osnovu odredbi člana 248. ZPP.

Zahtjev tuženog - protivtužioca za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju u iznosu od 1.312,50 KM je odbijen na osnovu odredbe člana 397. stav 1. ZPP, u vezi sa članom 387. stav 1. istog zakona, obzirom da ovi troškovi nisu bili nužni za vođenje parnice, niti od značaja za zaštitu prava tuženog - protivtužioca u postupku po ovom pravnom lijeku.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić